

Daniels bok – nummer sjuttiosex

*Brytandet av sigillen på profetiorna: Förkastandet av ljuset år 1856 och dess
följder*

Jeff Pippenger
2024-02-09

År 1856 avförseglades ljuset om de ”sju tiderna”, och år 1863 förkastades detta ljus. Profeten från Juda förde ljuset till den ogudaktige kungen Jerobeam, och Jerobeam förkastade ljuset. Jesaja förde samma ljus till den ogudaktige kungen Ahas, och också han förkastade det. Därför att de avvisade ljuset som var förbundet med Siloamdammen, fördes både Jerobeams rike (det norra) och Ahas rike (det södra) bort i fångenskap av en kung från norr år 723 f.Kr. respektive 677 f.Kr.

Mose, i Arons uppror, Jesaja med Ahas och Jeremia med andra kungar, representerade de trogna i den milleritiska historien, vilka alla representerade ljusets budbärare i de sista dagarnas uppror. Den ”första” sista-dagarskrisen år 1863, och den ”sista” sista-dagarskrisen i den ”stora jordbävningen” i Uppenbarelseboken kapitel elva (den snart annalkande söndagslagen), representeras av alla dessa profetiska linjer. Profeten från Juda representerar en profet som avföll från sitt ansvar och till sist blev begravd i samma grav som den avfälliga protestantismen. Hans död och hans begravning var ett svar på att han valde att äta och dricka den lögnaktige profeten i Betels kost.

Domen att bli övervunnen av påvedömet (Assyriens kung) vid söndagslagen, vilken förebildades genom skingringen av de norra och södra rikena under Jerobeam och Ahas, stämmer överens med den judéiske profetens öde, ty han dog mellan ett ”lejon” och en ”åsnä”. ”Lejonet” är symbolen för Babylon, vilket i de sista dagarna är påvedömet.

Och det skedde, sedan han hade ätit bröd och sedan han hade druckit, att han sadlade åt honom åsnan, det vill säga åt profeten som han hade fört tillbaka. Och när han hade gett sig av, mötte ett lejon honom på vägen och dödade honom; och hans döda kropp blev liggande på vägen, och åsnan stod bredvid den, också lejonet stod bredvid den döda kroppen. Och se, män kom förbi och såg den döda kroppen ligga på vägen och lejonet stå bredvid den döda kroppen; och de kom och berättade det i den stad där den gamle profeten bodde. Och när profeten som hade fört honom tillbaka från vägen hörde detta, sade han: Det är gudsmannen, som var olydig mot Herrens ord; därför har Herren utlämnat honom åt lejonet, som har slitit honom och dödat honom, enligt Herrens ord, som han hade talat till honom. Och han talade till sina söner och sade: Sadla åt mig åsnan. Och de sadlade den. Och han gick och fann hans döda kropp ligga på vägen, och åsnan och lejonet stå bredvid den döda kroppen; lejonet hade inte ätit av den döda kroppen och inte heller slitit åsnan. Och profeten tog upp gudsmannens döda kropp och lade den på åsnan och förde den tillbaka; och den gamle profeten kom till staden för att sörja och begrava honom. Och han lade hans döda kropp i sin egen grav; och de klagade över honom och sade: Ack, min broder! Och det skedde, sedan han hade begravt honom, att han talade till sina söner och sade: När jag dör, så begräv mig i den grav där gudsmannen är begravnen; lägg mina

ben vid sidan av hans ben. Ty det ord som han ropade genom Herrens ord mot altaret i Betel och mot alla offerhöjdshus som finns i Samarias städer skall förvisso gå i uppfyllelse. 1 Kungaboken 13:11–32.

Den judéiske profeten dog mellan två symboler. Lejonet är en symbol för Babylon, och det moderna Babylon i de sista dagarna är Nordens konung, som går mot sitt slut utan att någon hjälper honom i Daniel kapitel elva, vers fyrtiofem. Märket på hans myndighet är soldyrkan, vilken är den fjärde styggelsen, och där den fjärde generationen av laodiceisk adventism framställs som böjande sig mot solen i Hesekiel kapitel åtta. I Millers dröm visades han att inte bara juvelerna blev kringsspridda och övertäckta, utan också att själva skrinet, som representerade Bibeln, slets sönder.

I adventismens tredje generation främjades arbetet med att införa användningen av de så kallade moderna bibelöversättningarna av adventismens ledarskap. Dessa så kallade moderna översättningar härrörde från en fördärvad uppsättning handskrifter som främjas av syndens människas teologer och den avfälliga protestantismen. Millers skrin var King James Version, som översattes från de ofördärvade handskrifterna.

Vid den fjärde generationen av laodiceisk adventism hade kyrkan anslutit sig till Kyrkornas världsråd, en sammanslutning av den romerska kyrkan och hennes döttrar. Adventismen hävdade i årtal, till förmån för sin sovande hjord, att de endast var ”observatörer” i Kyrkornas världsråd, tills denna onda sammanslutnings stadgar avslöjade att statusen som ”observatör” motsvarar en fullvärdig röstberättigad medlem!

I sitt fjärde släktled tilldelade de två gånger ”syndens människa” en guldmedalj. Åtminstone en av medaljerna var präglad med den katolska förståelsen av Kristi andra ankomst och framställde Jesus när Han vid sin återkomst sätter sin fot på jorden; den innehöll dessutom en katolsk solgloria bakom Kristus samt den katolska förkortningen av det fjärde budet, som helt enkelt löd: ”tänk på sabbaten.” I ett domstolsförfarande (vilket är ett rättsligt uttalande) avgav Generalkonferensens president ett vittnesmål där han förklarade att Sjundedagsadventistsamfundet tidigare trodde att påvedömet var antikrist, men att hans kyrka för länge sedan hade hänvisat den uppfattningen ”till historiens avskrädeshög”.

Den fjärde styggelsen (generationen) är den där de tjugofem ledarna för Jerusalems församling böjer sig för solen. De framåtskridande styggelserna började med avundsbilden som sattes upp vid ingången och markerade början. Profeten från Juda hamnar till slut begravnen tillsammans med avfälligt protestantism, och lejonet (Babylon) dödar honom, ty han återvände till den avfälliga protestantismens metodik och är därför oförmögen att inse att det är Rom som upprättar synen, och där ingen syn upprättas genom syndens människas symbol, där hamnar man till slut på syndens människas sida.

”De som blir förvirrade i sin förståelse av ordet, som inte förmår inse antikrists innebörd, kommer förvisso att ställa sig på antikrists sida.” Kress Collection, 105.

Den judeiske profeten begravdes tillsammans med den lögnaktige profeten från Betel, som betecknade honom som sin ”broder”, och han påträffades död mellan två symboler. ”Lejonet”

representerade hans underlåtenhet att förstå antikrist, och "åsnan" är en symbol för islam. Laodiceisk adventism har redan genom sin tystnad beträffande den 11 september 2001 visat att den inte inser att ämnet islam i det tredje ve är midnattsropet, den sena regnets budskap. Underlåtenhet att känna igen den sena regnets budskap är död! Det sena regnet började den 11 september 2001, då den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken arton steg ned, när de stora byggnaderna i New York City störtades omkull. "Regnet" är ett budskap, och budskapet måste kännas igen för att kunna tas emot.

"Vi får inte vänta på det sena regnet. Det kommer över alla som vill erkänna och tillägna sig den nådens dagg och de nådens skurar som faller över oss. När vi samlar upp ljusets spillror, när vi värdesätter Guds vissa barmhärtighet, han som älskar att vi förtröstar på honom, då skall varje löfte uppfyllas. [Jesaja 61:11 citerat.] Hela jorden skall uppfyllas av Guds härlighet." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volym 7, 984.

"Hela jorden" vet vad som hände den 11 september 2001, men för att ta emot det budskap som börjar där och som slutligen upplyser hela jorden med Guds härlighet, måste budskapet kännas igen. Ordet "känna igen" betyder "att återerindra sig eller återvinna kunskapen om något, antingen med ett erkännande av den kunskapen eller utan det. Vi känner igen en person på avstånd, när vi erinrar oss att vi har sett honom förut, eller att vi tidigare har känt honom. Vi känner igen hans ansiktsdrag eller hans röst." Webster's Dictionary från 1828.

Det enda sättet för en laodiceisk adventist att känna igen budskapet om det sena regnet, som anlände den 11 september 2001, är att han eller hon inser att samma uppenbarelse av gudomlig makt har skådats tidigare. Den 11 augusti 1840 steg den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken 10 ned, när profetian om islams andra Ve uppfylldes. Denna historia upprepades fullkomligt när den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken 18 steg ned den 11 september 2001, då profetian om islams tredje Ve uppfylldes, och att underlåta att känna igen islam i det tredje Ve innebär att föras av den vilda arabiska åsnan till den död som tillfogas av det moderna Babylons lejon.

Efraims drinkare, som inte kan läsa den bok som är förseglad, kan inte se upprepningen av den milleritiska historien, ty denna insikt grundar sig på den sena regnets metodologi av "rad på rad". Föreställningen att manifestationen av Guds kraft i den milleritiska historien upprepas i de sista dagarna kan inte upprätthållas genom den avfälliga protestantismens och katolicismens metodologi.

"Den ängel som förenar sig i förkunnandet av den tredje ängels budskap skall upplysa hela jorden med sin härlighet. Här förutsägs ett verk av världsomfattande räckvidd och ovanlig kraft. Adventrörelsen 1840–44 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft; den första ängels budskap bars fram till varje missionsstation i världen, och i somliga länder rådde det största religiösa intresse som något land har bevittnat sedan sextonhundratalets reformation; men dessa skall överträffas av den mäktiga rörelsen under den tredje ängels sista varning." The Great Controversy, 611.

Det moderna Israels blinda ledare tvingas av sin metodologi att förkasta sanningen att Guds krafts uppenbarelse skall upprepas i de sista dagarna, såsom den var i forna år.

”Här ser vi att kyrkan — Herrens helgedom — var den första som fick känna slaget av Guds vrede. De gamle männen, de åt vilka Gud hade gett stort ljus och som hade stått som väktare över folkets andliga intressen, hade svikit det förtroende som anförtrots dem. De hade intagit den ståndpunkten att vi inte behöver vänta oss mirakler och den tydliga uppenbarelsen av Guds makt såsom i forna dagar. Tiderna har förändrats. Dessa ord stärker deras otro, och de säger: Herren skall varken göra gott eller göra ont. Han är alltför barmhärtig för att hemsöka sitt folk med dom. Så blir ’Frid och trygghet’ ropet från män som aldrig mer skall höja sin röst såsom en basun för att visa Guds folk deras överträdelser och Jakobs hus deras synder. Dessa stumma hundar som inte ville skälla är de som får känna en förorättad Guds rättvisa hämnd. Män, jungfrur och små barn omkommer alla tillsammans.” Testimonies, band 5, s. 211.

Den lärda männens laodikeiska blindhet, de som härskar över Jerusalems olärda, gör dem oförmögna att känna igen det sena regnet, ty de tillämpar inte bara en fördärvad biblisk metodologi, utan de slutsatser som deras falska resonemang leder dem till försätter dem i en position där de kommer att förneka varje framtida manifestation av Guds kraft, såsom i forna tider. Ändå visar Malaki 3 att när förbundets Budbärare renar Levi söner, då skall offret vara såsom i forna dagar.

”Det sanna vittnet förklarar: ’Jag känner dina gärningar.’ ’Omvänd dig och gör de första gärningarna.’ Detta är det sanna provet, beviset på att Guds Ande verkar i hjärtat för att genomtränga dig med sin kärlek. ’Jag skall snart komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig.’ Församlingen är likt det ofruktbare trädet som, fastän det får dagg och regn och solsken, borde ha frambringat riklig frukt, men på vilket den gudomliga rannsakan inte finner något annat än löv. En allvarlig tanke för våra församlingar! Ja, sannerligen allvarlig för varje enskild människa! Förunderlig är Guds tålmod och långmodighet; men ’om du inte omvänder dig’, kommer den att uttömmas; församlingarna, våra institutioner, kommer att gå från svaghet till svaghet, från kall formalism till död, medan de säger: ’Jag är rik och har överflöd och behöver ingenting.’ Det sanna vittnet säger: ’Och du vet inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.’ Kommer de någonsin att klart se sitt tillstånd?”

”I församlingarna skall det ske en underbar uppenbarelse av Guds kraft, men den kommer inte att verka på dem som inte har ödmjukat sig inför Herren och öppnat hjärtats dörr genom bekännelse och omvändelse. I uppenbarelsen av den kraft som upplyser jorden med Guds härlighet kommer de endast att se något som de i sin blindhet anser vara farligt, något som skall väcka deras fruktan, och de kommer att rusta sig för att stå emot det. Eftersom Herren inte verkar enligt deras föreställningar och förväntningar, kommer de att motsätta sig verket. ’Varför’, säger de, ’skulle inte vi känna Guds Ande, när vi har varit i verket så många år?’ — Därför att de inte gav gensvar på varningarna, vädjandena i Guds budskap, utan envist sade: ’Jag är rik och har överflöd och behöver ingenting.’ Talang och lång erfarenhet kommer inte att göra människor till ljusets kanaler, om de inte ställer sig under Rättfärdighetens sols klara strålar och blir kallade, utvalda och beredda genom den Helige Andes utrustning. När människor som handhar heliga ting ödmjukar sig under Guds mäktiga hand, skall Herren upphöja dem. Han skall göra dem till människor med omdöme — människor rika på hans Andes nåd. Deras starka, själviska karaktärsdrag, deras envishet, kommer att ses i det ljus som

strålar från världens Ljus. 'Jag skall komma över dig med hast och flytta din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig.' Om ni söker Herren av hela ert hjärta, skall han låta sig finnas av er." Review and Herald, 23 december 1890.

Den judéiske profetens död representeras både av det moderna Babylons "lejon", vilket är den profetiska symbol som etablerar den profetiska historiens syn, och även av "åsnan". Det första omnämmandet av islam i Skrifterna sker när Ismael introduceras som en "vild man".

Och han skall vara en vild man; hans hand skall vara emot var och en, och var mans hand emot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:12.

Principen om första omnämmandet i Skrifterna visar att alla symbolens kännetecken finns inneslutna däri, ty Guds Ord är en säd, och en säd besitter allt det DNA som är nödvändigt för att hela växten skall kunna bära full frukt. Det ord som översatts med "vild man" är ordet för den "vilda arabiska åsnan". "Åsnan" är i sanningens Skrifter en av islams symboler.

Budskapet i Hesekiel i kapitel trettiosju, som för de döda benen till liv så att de reser sig upp som en mäktig här, är islams budskap i det tredje Ve-ropet, och detta budskap är den sista tidens midnattsrop. Syster White lär uttryckligen att Kristi triumfartade intåg i Jerusalem representerade midnattsropets budskap.

"Midnattsropet bars inte så mycket fram genom argument, även om Skriftens bevis var klara och avgörande. Det åtföljdes av en tvingande kraft som rörde själen. Där fanns inget tvivel, inga frågor. Vid tillfället för Kristi triumfartade intåg i Jerusalem strömmade det folk, som från alla delar av landet hade samlats för att hålla högtiden, till Olivberget, och när de anslöt sig till skaran som eskorterade Jesus, fångades de av stundens inspiration och bidrog till att förstärka ropet: 'Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!' [Matteus 21:9.] På samma sätt kände de otroende som strömmade till adventistmötena — några av nyfikenhet, andra endast för att förlöjliga — den överbevisande kraft som åtföljde budskapet: 'Se, Brudgummen kommer!'" Spirit of Prophecy, band 4, 250.

Jesu Kristi uppenbarelse är det slutliga budskap som förseglas upp i de sista dagarna, och det innefattar islam i det tredje ve. När Kristus, som är det budskap som förseglas upp, gick in i Jerusalem och därigenom förebildade de sista dagarnas midnattsrop, bars han (hans budskap bars) av en "åsna". Det slutliga budskapet om Kristi rättfärdighet bärs av islam.

Islam var, är och kommer att vara en vild man, såsom framställt genom den vilda arabiska åsnan, och var och en som vill se (och det finns många som inte vill se) kan lätt "inse" att det krig som nu förs av islam är vild galenskap. Villigheten att begå självmord i tron att det i livet efter detta skall finnas någon stor sexuell belöning är satanisk galenskap. Det första omnämmandet av islam fastslog att islam skulle vara en vild man.

Islams krigföring för samman hela mänskligheten för att utkämpa det tilltagande kriget i det tredje veropet. Islam är den profetiska logiken bakom införandet av en världsregering, och globalisterna lär att de med avsikt återförde judarna till Israels land efter andra världskriget, för att de skulle kunna använda Islams urgamla hat mot judarna för att inleda ett tredje världskrig. Globalisterna

tror, och har i årtionden lärt, att de kommer att behöva ett tredje världskrig för att åstadkomma sin världsregering. Globalisternas fördärvade motiv, såsom de uttrycks med deras egna ord, passar in i Islams bibliska roll.

Möjligen den mest allvarliga delen av Ismaels profetiska DNA, i den vers där han först nämns, är det faktum att hans ande, som är en "vild mans" ande, "bor inför alla sina bröder". Föreställningen att det endast är vissa sekter av radikal islam som kommer att vara inblandade i det tredje Ve, stämmer inte överens med Guds Ord. Den allmänt politiskt korrekta uppfattningen att det finns några få ruttna äpplen i varje religiös riktning, och att merparten av den muslimska religionens anhängare är fredsälskande medborgare, överensstämmer varken med deras egen heliga bok eller med Bibeln.

Koranen lär att det är varje efterföljare till Allahs plikt att bringa hela världen i överensstämmelse med sharialagen, och det första omnämnandet av islam i Första Moseboken identifierar att Ismaels "vildmans" ande kommer att finnas i varje efterföljare av islam. Koranen lär uttryckligen sina anhängare att skenbart uppträda anständigt när de lever i områden där de ännu inte har förmågan att påtvinga befolkningen sitt religiösa styre, på samma sätt som katolicismen.

Profeten från Juda konfronterade Jerobeam när hans kungarike först invigdes. Den avfälliga protestantismen började år 1844, och den konfronterades omedelbart av milleritisk adventism, som hade trätt in i det allra heligaste och upptäckt Guds lag, däribland sabbaten på den sjunde dagen. Den milleritiska adventismen blev tillsagd, såsom representerad av Jeremia, att återvända till Gud, men aldrig att återvända till "bespottarnas församling". Profeten från Juda blev tillsagd att inte återvända samma väg som han kom, och inte heller äta eller dricka av den lögnaktige profeten i Betels mat och dryck, men det gjorde han. Profeten från Judas död placerades symboliskt mellan två symboler, som representerade påvedömet och islam. Den laodiceiska adventismen kan inte se dessa två sanningar, ty år 1863 stack de ut sina egna andliga ögon och påbörjade processen att dölja de juveler och den metodik som William Miller använde för att upprätta adventismens grundvalar med förfalskade mynt och juveler, samt den metodik som tillhör den avfälliga protestantismen och katolicismen.

"Smutsborst-Mannen" sopar nu sitt golv och återställer juvelerna och ger dem åt Miller för att lägga dem på sitt bord, men adventismen är förblindad av tron att de är den kvarleva av folk som uppväcktes som hans folk år 1844.

Och tänk inte att ni kan säga inom er: Vi har Abraham till fader. Ty jag säger er att Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham. Redan är också yxan satt till trädens rot; därför blir varje träd som inte bär god frukt nedhugget och kastat i elden. Jag döper er visserligen med vatten till omvändelse; men den som kommer efter mig är mäktigare än jag, och jag är inte värdig att bära hans skor. Han skall döpa er i den helige Ande och i eld. Han har sin kastskovel i handen, och han skall noggrant rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladorna; men agnarna skall han bränna upp i en utsläcklig eld. Matteus 3:9–12.

Laodiceiskt adventism kommer att utspys ur Herrens mun, utom de individer som möjligen omvänder sig. Laodiceiskt adventism skall begravas i samma grav som det tidigare förbundsfolket,

vilket förkastade Millers budskap, ligger begravet i, ty de är nu också ett tidigare förbundsfolk i förhållande till de etthundrafyrtiofyra tusen. Upproret år 1863 illustreras av profeten som kom från Juda, vilken också efterlämnade en förutsägelse om kung Josia.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”I stället för att bli lika världen ska vi bli alltmer åtskilda från världen. Satan har förenat sig med kyrkorna och kommer att fortsätta att förena sig med dem i en mästerlig ansträngning mot Guds sanning. Allt som Guds folk gör för att vinna insteg i världen kommer att framkalla ett beslutsamt motstånd från mörkrets makter. Fiendens sista stora konflikt kommer att vara högst beslutsam. Det kommer att vara den sista striden mellan mörkrets makter och ljusets makter. Varje sant Guds barn kommer att kämpa tappert på Kristi sida. De som i denna stora kris tillåter sig att stå mer på världens sida än på Guds, kommer till slut att helt ställa sig på världens sida. De som blir förvirrade i sin förståelse av Ordet, som underlåter att se innebörden av antikrist, kommer med säkerhet att ställa sig på antikrists sida. Nu är det inte tid för oss att anpassa oss till världen. Daniel står i sin lott och på sin plats. Daniels och Johannes profetior ska förstås. De uttolkar varandra. De ger världen sanningar som var och en bör förstå. Dessa profetior ska vara ett vittnesbörd i världen. Genom sin uppfyllelse i dessa sista dagar kommer de att förklara sig själva.”

”Herren står i begrepp att straffa världen för dess missgärning. Han står i begrepp att straffa de religiösa samfundet för deras förkastande av det ljus och den sanning som har givits dem. Det stora budskapet, som förenar den förste, den andre och den tredje ängelns budskap, skall förkunnas för världen. Detta skall vara tyngdpunkten i vårt arbete. De som verkligen tror på Kristus kommer öppet att rätta sig efter Jehovas lag. Sabbaten är tecknet mellan Gud och hans folk, och vi skall synligt visa vår överensstämmelse med Guds lag genom att hålla sabbaten. Den skall vara kännetecknet som skiljer Guds utvalda folk från världen. Det betyder mycket att vara trogen Gud. Detta inbegriper hälsoreform. Det innebär att vår kost måste vara enkel, att vi måste vara återhållsamma i allt. De många slags rätter som så ofta ses på borden är inte nödvändiga, utan i hög grad skadliga. Sinne och kropp skall bevaras i bästa möjliga hälsotillstånd. Endast de som har fostrats i kunskapen om Gud och i gudsfruktan bör väljas att bära ansvar. De som länge har varit i sanningen men ändå inte kan skilja mellan rättfärdighetens rena principer och ondskans principer, vilkas förståelse i fråga om rättvisa, barmhärtighet och Guds kärlek är förmörkad, bör befrias från ansvar.”

”Gud har viktiga lärdomar för sitt folk att lära. Hade dessa lärdomar blivit inlärd tidigare, skulle hans verk inte befinna sig där det är i dag. En sak måste göras. Sanningen får inte undanhållas predikanter eller män i ansvarsfulla ställningar av fruktan för att väcka deras misshag. Till våra institutioner skall knytas män som med ödmjukhet och i vishet kommer att förkunna hela Guds rådslut. Guds vrede upptänds mot dem som i köttslig trygghet och stolthet har visat förakt för hans ledning. De äventyrar verkets framgång.”

”Varje falsk väg är ett bedrägeri, och om den vidhålls, skall den till slut föra till undergång. Därför tillåter Herren att de som håller fast vid falska planer blir tillintetgjorda. Just i det ögonblick då lovprisning och smicker hörs, kommer plötslig undergång. Det finns sådana som, trots att de känner till den tillrättavisning som andra har fått på grund av otrohet, vänder sig

bort från förmaning. Dessa är dubbelt skyldiga. De kände Herrens vilja och gjorde den inte. Deras straff skall stå i proportion till deras skuld. De ville inte ge akt på Herrens ord.” Kress Collection, 105, 106.